

Sygn. akt II K 96/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2021 r.

Sąd Rejonowy w B. P. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Wildowicz

Protokolant: Magdalena Ofman

po rozpoznaniu w dniach 22 czerwca, 07 września, 12 października 2020 r. i 15 lutego 2021 r. sprawy:

D. K., syna S. i E. z domu B., urodzonego (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 listopada 2019 roku w B. gm. B. na drodze publicznej, prowadził samochód osobowy marki F. o nr. rej. (...) w stanie nietrzeźwości I badanie: 0,95 mg/l, II badanie: 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w B. P. o sygnaturze akt (...) oraz w okresie obowiązywania dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. o sygn. akt (...) w związku ze skazaniem za przestępstwo prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego **D. K.** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 22 listopada 2019 r. w miejscowości B., gmina B., prowadził samochód osobowy marki F. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając w I badaniu 0,95 mg/l, a w II badaniu 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości i w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, **to jest popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.** i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;**

II. na mocy art. 42 § 4 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł. (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na mocy art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia zalicza oskarżonemu zatrzymanie w dniu 22 listopada 2019 r. od godziny 02:10 do godziny 13:36 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego Wojciecha Wasilewskiego kwotę 929,88 zł. (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych i osiemdziesiąt osiem groszy), w tym podatek od towarów i usług w kwocie 173,88 zł. (sto siedemdziesiąt trzy złotych i osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z

urzędu oraz kwotę 293,26 zł. (dwieście dziewięćdziesiąt trzy złotych i dwadzieścia sześć groszy) tytułem niezbędnych i udokumentowanych wydatków radcy prawnego ustanowionego z urzędu;

VI. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sędzia:

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK96/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. K.	Czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I części rozstrzygającej	

		wyroku, zakwalifikowany z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 22 listopada 2019 r. w miejscowości B., gmina B., D. K. prowadził w ruchu lądowym, na drodze publicznej, samochód osobowy marki F. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając w I badaniu 0,95 mg/l, a w II badaniu 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W tym czasie D. K. posiadał status osoby, która wcześniej została prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W tym czasie obowiązywał również wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony w związku ze skazaniem za przestępstwo.	notatka urzędowa	2	
protokół badania stanu trzeźwości	6		
zeznania świadka K. K.	8v - 9, 78 - 78v		
zeznania świadka D. P.	77v		
zeznania świadka M. K.	78		

zeznania świadka P. M.	82v		
odpisy wyroków oraz informacja o odbyciu kary	19, 35, 37, 38		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	56		
wyjaśnienia oskarżonego D. K.	15, 45v - 46, 73v		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	notatka urzędowa	Notatka dokumentuje miejsce i czas zdarzenia jak również markę i numer rejestracyjny pojazdu, którym poruszał się oskarżony oraz to, że	

		<p>w czasie kontroli zajmował on miejsce kierowcy.</p> <p>W ocenie Sądu dokument ten nie budził wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.</p>	
protokół badania stanu trzeźwości	Dokument nie budził jakichkolwiek wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.		
zeznania świadka K. K.	<p>Z zeznań świadka wynika, że w czasie zdarzenia widziała jak przez miejscowość B. przejeżdżał samochód, który zatrzymał się na przeciwko jej posesji. Stał z włączonym silnikiem. Podeszła tam z sąsiadem i widziała, że na miejscu kierowcy siedzi młody mężczyzna. Następnie świadek wróciła do domu i zadzwoniła na Policję. K. K. stwierdziła, że w żadnym momencie nikt z tego samochodu nie wysiadał, nikt do niego nie wsiadał, nie otwierały się w nim drzwi oraz nie podjechał do niego inny pojazd.</p> <p>W ocenie Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Podkreślić należy przede wszystkim, że K. K. jest osobą zupełnie obcą dla oskarżonego, a więc nie miała jakiegokolwiek interesu by podawać nieprawdę i przez to bezpodstawnie obciążać D. K.. Ponadto jej</p>		

	<p>zeznania były spójne i konsekwentne.</p>	
<p>zeznania świadka D. P.</p>	<p>Z zeznań świadka (funkcjonariusza Policji) wynika, że po dotarciu na miejsce kontroli, samochód stał na poboczu z uruchomionym silnikiem. Na miejscu kierowcy siedział oskarżony, innych osób tam nie było. Wyczuwalna była od niego woń alkoholu.</p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka są wiarygodne. Są spójne i zbieżne z innymi dowodami. Ponadto pochodzą od osoby obcej dla oskarżonego, nie zainteresowanej w określonym rozstrzygnięciu sprawy.</p>	
<p>zeznania świadka M. K.</p>	<p>Opis i ocena jak w przypadku świadka D. P..</p>	
<p>zeznania świadka P. M.</p>	<p>Z zeznań świadka (funkcjonariusza Policji) wynika, że przeprowadzał pierwsze przesłuchanie oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego. Jakkolwiek świadek nie pamiętał dokładnie jego przebiegu, to jednak gdyby zaistniały jakieś istotne okoliczności, wszystko znalazłoby odzwierciedlenie w treści protokołu.</p> <p>Zdaniem Sądu zeznania świadka nie budzą</p>	

	jakichkolwiek wątpliwości.	
wyjaśnienia oskarżonego D. K.	<p>W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego złożone podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k. 15) są wiarygodne. D. K. przyznał się wówczas do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył dość obszernie wyjaśnienia, w których opisał przebieg wydarzeń w nocy 22 listopada 2019 r. do czasu kontroli przeprowadzonej przez funkcjonariuszy Policji.</p> <p>Zdaniem Sądu oskarżony nie miał powodów by bezpodstawnie siebie obciążać. Brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że jego wyjaśnienia zostały zmanipulowane przez przesłuchującego go funkcjonariusza Policji, bądź do przyjęcia, iż składał je w okolicznościach wyłączających swobodę wypowiedzi. D. K. nie miał żadnych zastrzeżeń do treści protokołu przesłuchania.</p>	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	<p>Dokument ten potwierdza, że D. K. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.</p> <p>Zdaniem Sądu dokument ten nie budzi żadnych</p>	

	wątpliwości, nie był kwestionowany przez strony.		
odpisy wyroków oraz informacja o odbyciu kary	<p>Z dokumentów tych wynika, że D. K. w czasie przedmiotowego zdarzenia posiadał status osoby skazanej wcześniej prawomocnie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz, iż w tym czasie obowiązywał wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony w związku ze skazaniem za przestępstwo.</p> <p>W ocenie Sądu dokumenty te nie budziły żadnych wątpliwości, nie były kwestionowane przez strony.</p>		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego D. K.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przekonywał, że pojazdem kierowała inna, nieznaną mu osoba (k. 45v - 46, 73v) są niewiarygodne	

i nie zasługiwały na uwzględnienie. Nie znalazły one potwierdzenia w jakimkolwiek dowodzie i zdaniem Sądu stanowiły wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Były przy tym nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem życiowym i wskazaniami wiedzy. D. K. twierdził, że podczas pierwszego przesłuchania (kiedy przyznał się do winy) był pijany i nie słyszał co mówił do niego funkcjonariusz Policji. W innym miejscu stwierdził, że w czasie tego przesłuchania jednak sam wymyślił "bajkę" i siebie obciążył. Nie wiemy zatem czy oskarżony sam wyjaśniał, czy też odpowiadał na pytania, których nie rozumiał. Zupełnie niewiarygodne są również twierdzenia oskarżonego jakoby miał być przesłuchiwany w czasie kiedy był jeszcze nietrzeźwy. D. K. wyjaśniał również, że gdy obudzili go policjanci siedział na fotelu pasażera, co wobec omówionych wyżej dowodów jest oczywistą nieprawdą. Irracjonalne są również twierdzenia oskarżonego, że tej nocy kierowcą samochodu był bliżej nieznanemu mężczyźnie o imieniu M. pochodzący z B., z którym miał przemieszczać się między różnymi miejscowościami, a następnie w bliżej

		nieznanych okolicznościach miał się zatrzymać w miejscowości B. i się stamtąd oddalić zostawiając D. K.. Gdyby taki mężczyzna rzeczywiście spędzał wówczas czas z oskarżonym, D. K. wskazałby jego bliższe dane.	
		Uznać należało zatem, że późniejsze wyjaśnienia oskarżonego są niekonsekwentne i zawierają szereg mankamentów, co skutkowało ich odrzuceniem.	
zeznania świadka G. H. (k. 108v)	W ocenie Sądu zeznania tego świadka nie wniosły nic istotnego sprawy i nie przyczyniły się do jej rozstrzygnięcia.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	D. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Dowody zgromadzone w sprawie wykazały ponad			

wszelką wątpliwość, że D. K.:

- w dniu 22 listopada 2019 r., na drodze publicznej, w ruchu lądowym, w miejscowości B., gmina B., prowadził samochód osobowy marki F. o numerze rejestracyjnym (...),

- w czasie kierowania w/w pojazdem znajdował się w stanie nietrzeźwości, posiadając w I badaniu 0,95 mg/l, a w II badaniu 1,01 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

- w czasie kierowania w/w pojazdem posiadał status osoby która wcześniej została prawomocnie skazana za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

- w czasie zdarzenia wobec D. K. obowiązywał zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Zachowaniem swoim D. K. wyczerpał więc wszelkie ustawowe znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 178a § 4 k.k.

Wskazać należy, że oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 4 sierpnia 2017 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt (...) został skazany za czyn z art. 178a § 4 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia

<p>wolności, którą odbywał w okresie od 30 listopada 2018 r. do 15 lutego 2019 r., od 19 lutego 2019 r. do 5 marca 2019 r., od 7 marca 2019 r. do 26 marca 2019 r. i od 12 kwietnia 2019 r. do 17 sierpnia 2019 r. (k. 37 - 38). Zatem aktualnie przestępstwa dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, a więc w warunkach o jakich mowa w art. 64 § 1 k.k, co znalazło odzwierciedlenie w kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K.	I	I	<p>Sąd uznał, że orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności jest odpowiednia biorąc pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące, a także warunki i właściwości osobiste sprawcy oraz stopień społecznej szkodliwości czynu. Okolicznością obciążającą jest niewątpliwie to, że oskarżony był w przeszłości karany sądownie (k. 56).</p> <p>Niewątpliwie występpek, którego dopuścił się D. K. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości i wysoki stopień zawinienia. Oskarżony decydując się na prowadzenie samochodu</p>

osobowego w stanie nietrzeźwości postąpił wyjątkowo bezmyślnie i żadna okoliczność nie może być usprawiedliwieniem takie zachowania. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości stwarza realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników. Powszechnie wiadomym bowiem jest, że kierowca poruszając się w takim stanie ma ograniczoną możliwość reagowania na występujące sytuacje drogowe, co przekłada się na stworzenie niebezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oskarżony nie przejął się powszechnie znaną statystyką i nie zawahał się dołączyć do grona kierowców lekceważących podstawowe zasady bezpieczeństwa na drodze. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym poziom stwierdzonego w organizmie oskarżonego alkoholu, co w prosty sposób przekłada się na zdolności psychomotoryczne człowieka, w tym samym poziom zagrożenia jaki kierowca stwarza innym uczestnikom ruchu drogowego. Co więcej, D. K. mając możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając możliwość zgodnego z prawem

zachowania, nie będąc przez nikogo zmuszany, zdecydował się popełnić przestępstwo. Będąc wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości zdawał sobie sprawę jakie konsekwencje wiązą się takim zachowaniem. Przypomnieć również należy, że D. K. przypisanego mu czynu dopuścił się zaledwie trzy miesiące po opuszczeniu jednostki penitencjarnej gdzie odbywał karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. Wskazuje to na wyjątkowe lekceważenie przez oskarżonego porządku prawnego.

Przy wymierzaniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd wziął pod uwagę także cele prewencji indywidualnej i ogólnej, które winna spełniać ta kara. Zdaniem Sądu orzeczona kara zapobiegnie w przyszłości ponownym czynom oskarżonego i będzie oddziaływać na niego wychowawczo, ponadto ukształtuje wyobrażenie społeczeństwa o konieczności przestrzegania norm prawnych i nieuchronności kary. Nie ulega wątpliwości, że bezpieczeństwo na naszych drogach zależy również od właściwej

polityki karnej, która winna nie tylko spełniać swoje funkcje zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy ale również wpłynąć na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Kierując się wyżej wskazanymi przesłankami Sąd uznał, że orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do charakteru czynu i uświadomi sprawcy jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Mając na uwadze fakt, że D. K. w czasie popełnienia przypisanego mu czynu był skazany na karę pozbawienia wolności, możliwość warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności była wyłączona (art. 69 § 1 k.k.).

Zachowanie D. K. świadczy bez wątpienia o lekceważeniu przez niego porządku prawnego, jak też o tym, że wcześniejszych skazań, również na kary o charakterze izolacyjnym, nie traktował jako dolegliwości. Z tych przyczyn kara jednego roku pozbawienia wolności jest karą w pełni adekwatną. Tylko wymierzenie kary, której dolegliwość oskarżony odczuje realnie, może odnieść pozytywny efekt

			resocjalizacyjny w postaci uchronienia go przed popełnienia kolejnych przestępstw. Jest to przy tym kara w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego za czyn jaki popełnił, z który warto przypomnieć grozi kara od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności.
D. K.	II	I	Zgodnie z art. 42 § 4 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w § 3 (tj. w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173 k.k., którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 k.k. lub w art. 335 § 2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia). Z taką sytuacją mamy do czynienia w przypadku D. K., który był już skazany w warunkach określonych w art. 42 § 3 k.k.
D. K.	III	I	- orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego było obligatoryjne w

			<p>przypadku przestępstwa, które zostało przypisane oskarżonemu,</p> <p>- świadczenie pieniężne orzeczone w minimalnym wymiarze przewidzianym w art. 43a § 2 k.k. uznając, że będzie to wystarczające.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. K.	IV	I	W toku postępowania D. K. był zatrzymany w dniu 22 listopada 2019 r. od godziny 02:10 do godziny 13:36 i okres ten zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k. został zaliczony na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	<p>W toku postępowania oskarżony korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu - radcy prawnego Wojciecha Wasilewskiego. O kosztach z tym związanych, tj. należnych obrońcy od Skarbu Państwa, obejmujących opłatę (ustaloną w stawkach minimalnych) oraz niezbędne i udokumentowane wydatki radcy prawnego (ustalone na podstawie oświadczeń obrońcy zawartych w złożonych przez niego pismach procesowych co do koniecznych dojazdów do Sądu oraz na podstawie dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów w zakresie wysyłania korespondencji), orzeczono na podstawie § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 68).</p> <p>W ocenie Sądu brak było podstaw do przyznania obrońcy wynagrodzenia w stawce wyższej niż</p>	

	<p>minimalna. Sąd uznał, że w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki określone w § 4 ust. 2 w/w rozporządzenia. Przedmiotowa sprawa z pewnością nie miała charakteru zawilej, obrońca z pewnością w większym stopniu nie przyczynił się do jej rozstrzygnięcia, a sprawa nie wymagała od niego zwiększonego nakładu pracy.</p>	
VI	<p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, że z uwagi na jego aktualną sytuację majątkową i wysokość dochodów ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.</p>	
1.Podpis		